

langt bedre og meget mere overkommeligt. Men saa indser jeg godt, at saa vilde man ikke faa en lige Fyrlinie, der kunde belyses om Natten. Men mon man egentlig har saa megen Nytté af den, man nu har? Mon der egentlig er saa mange og lange Tider, hvor Løbet kan besejles om Natten? Jeg tillader mig at betvivle det. Men dette er ikke det eneste. Jeg ser, som sagt, det berettigede i det Ønske, der er fremkommet fra de Byer, de Handelsforeninger og de Landboforeninger, der findes der oppe omkring — skønt det er jo dog en mindre Del af Nordjylland — om en Mole ud fra Nordsiden, hvis en saadan kunde lade sig fuldføre. Men jeg frygter Virkningerne deraf. Hvis man virkelig byggede en saadan Mole 700 m ud i Havet, skulde det ikke forbavse mig, om vi kom til at staa overfor Katastrofer af en saa alvorlig Art, at der maaske skulde adskillige Millioner til at raade Bod paa dem. Ingen i Vandbygningsvæsenet tør sikkert garantere, at det ikke kan ske, ja ingen tør vel bestride, at det endogsaa meget sandsynligt vil ske. At der ogsaa kan ske adskillige andre Ulemper ved at Løbet indsnævres, betvivler jeg ikke. Selv om Lovforslaget altsaa ikke paa langt nær er saa omfattende som den samlede Plan, har det dog en Rækkevidde, som man slet ikke kan overse. Og naar det ærede Medlem for Kerteminde-Kredsen (Eduard Larsen) oplyste, hvad jeg vidste noget om i Forvejen, at vi var oppe paa 13—14 Mill. Kr. med de Udgifter, der var ydede til Dige- og Høfdebygning baade Nord og Syd for Kanalen og til det Materiel, der er i Virksomhed inde i Kanalen, maa man jo sige, at ved at vedtage dette Lovforslag om yderligere 1,800,000 Kr. kommer vi til, at der gennem Aarene er anvendt lige saa store Summer som hele vor samlede Plan indeholder. Jeg vil paa ingen Maade hermed sige, at disse Penge ikke skulde have været anvendte. Dog vil jeg tro, at en hel Del af de Penge, der er anvendte til Udgravning af disse Løb ind over Fjordgrundene, meget let kunde have fundet en bedre Anvendelse. Jeg tvivler meget paa, at det vil være muligt at fremvise ret mange Resultater deraf. Jeg maa derfor udtale min allerstørste Betænkelighed ved Bygningen af disse Moler, baade den, der er tænkt paa her, og den, man stiller i Udsigt paa Sydsiden, ligesom jeg maa tilstaa, at jeg ikke har nogen Tro til den Udgravning, man vil foretage ind over Fjordgrundene. Jeg forstaar meget vel, at jo dybere og bredere man gør denne

Udgravning, des mere Sand kan den tage imod, og des længere vil det vare, inden den bliver ubrugelig igen; men jeg tror, den vil være umulig at opretholde i Tidens Løb.

Den lille Havn inde ved Thyborøn derimod er en af de Ting, som Forslagsstillerne har tænkt sig kunde bygges til Støtte for Fiskeriet, og som det er forsvareligt at bygge som et lokalt Støttepunkt for den ikke lille Flaade paa 20—30 Kuttere, der for Tiden er hjemmehørende i Lemvig. Naar vi har sat det som det første Punkt paa den samlede Plan, maa det paa ingen Maade forstaas, som om det er det, vi har lagt mest Vægt paa. Vi har endog faaet adskillige Ubehageligheder og — jeg har hørt det fra anden Side — ret alvorlig Utak, fordi vi ikke har sat de forskellige Havne i Rækkefølge efter den Betydning, vi mener de har. Med Hensyn til disse mindre Arbejder, som er tænkte inde i Ringkøbing Fjord, regner vi med, at der engang vil blive et stabilt Udløb. Bliver der ikke det, bliver der ingen Brug for Pengene, men bliver der det, saa tror vi — det tror jeg i alt Fald fuldt ud —, at der vil udvikle sig et lokalt Fiskeri paa Vesterhavet. Ringkøbing Fjord trænger ogsaa til at faa Luft for en Del af sine Fiskere. Noget lignende gælder ved Thyborøn og Løkken; Arbejderne der skal være til Støtte for Fiskeriet. Men særlig den store Havn i Thisted Amt og den mindre ved Hirtshals er de Punkter, som skulde støtte *Udviklingen* af det danske Fiskeri, og jeg betvivler ikke, at denne Udvikling vil komme, hvis vi giver vore Fiskere Betingelser for at kunne udnytte de Muligheder, der ligger for vor Dør. Jeg vilde gerne, at man her skulde lægge mere Mærke til det, som ogsaa blev understreget saa alvorligt i vor Ordførers Indledningstale, at det er *ikke alene*, ja jeg kunde næsten sige, *ikke særlig* Vestkystens Fiskere, man tænker paa at komme til Hjælp, nej, det er *Danmarks Fiskere*. Det er Danmarks Kutterfiskere, og jeg er ikke i Tvivl om, at Vestkysthavne, Støttepunkter paa Vestkysten, større og mindre, er imødesete med lige saa stor Længsel fra Fiskerne paa Østkysten, paa Sjællands Kyst og paa Fyns med, ja ned til Lolland-Falster. Lige fra Skagen til Gedser er det Danmarks Fiskere, der forlanger: Løs det Spørgsmaal for os, thi hvis det ikke bliver løst, kommer det snart til at se galt ud for Fiskeriet i vore Indvande. Der er jo i Virkeligheden — det kan man ikke være blind for — lige ved at blive Nøds-